

altsaa ikke en Gang 1,000 flere. Og naar nu en Del af disse 870 Personer har haft et meget betydeligt forøget Arbejde i det Aar, der er gaaet, og vil faa det i det Aar, der kommer, saa synes jeg, at Billighed taler for, at man bør regne dem med her, netop under Hensyntagen til, at man ikke blot skal se paa at yde en Hjælp til dem, der er alleruheldigst stillede og lider allerhaardest under Dyrtiden.

Det var de Bemærkninger, jeg havde at knytte til Lovforslaget, og jeg vil haabe, at det vil vise sig i Udvalget, naar vi skal til at behandle Lovforslaget der, at det skal kunne lykkes at gennemføre i hvert Tilfælde nogle af de Ønsker og Henstillinger, som jeg her har fremsat. Vi maa nedadtil, for de daarligst stillede Vedkommende, se at udstrække Hjælpen til det størst mulige Beløb; vi maa stryge Begrænsningen 16 pCt.; for Lærere og Lærerinder maa vi yde Dyrtidstillæget udelukkende fra Staten og endvidere medtage København, da jeg ikke synes, vi skulde have noget Stridsspørgsmaal ind i denne Sag, saaledes som vi har haft det mange Gange tidligere i saa Henseende; endelig maa vi stryge Begrænsningen i § 4, fordi det i alt væsentligt vil blive de daarligst lønnede eller en Del af disse, som rammes af den Begrænsning, der der findes. Endelig vilde det glæde mig i høj Grad, om det skulde vise sig muligt at komme op paa de 20 Kr. maanedlig til alle Tjenestemænd, men det vil jo under Udvalgets Arbejde vise sig, hvor langt man kan komme i saa Henseende. Dermed skal jeg anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling, men til Behandling i et Udvalg.

Kofoed: Det foreliggende Lovforslag er jo blevet forberedt igennem en Henvendelse til alle Rigsdagens Partier, før det blev fremsat her i Tinget, og alle Partier har givet deres Tilslutning til de Principer, som ligger til Grund for Lovforslaget. Jeg kan da ogsaa paa mit Partis Vegne bekræfte, at vort Partis Stilling er i Overensstemmelse med de Synspunkter, som blev fremsat af den højtærede Finansminister, den Gang han forelagde dette Lovforslag i dette Ting. Vi er enige med den højtærede Minister i, at Tiden ikke er inde til en almindelig Lønrevision eller en omfattende Ændring i vore Lønningsforhold. Skal en saadan gennemføres, maa Forholdene være nogenlunde normale i Modsætning til, hvad de er i Øjeblikket, og vi maa med noget større Sikkerhed, end vi i

Øjeblikket er i Stand til, kunne skønne over de nærmest kommende Tiders Prisniveau. Vi kan ud fra dette Synspunkt billige, at det fremsatte Lovforslag fremtræder ikke som et Løntillæg, men som et Dyrtidstillæg.

Men mit Parti kan paa den anden Side helt og fuldt ud slutte sig til den Tanke, at det denne Gang ikke skal være en Dyrtidshjælp, saaledes som det var i August Maaned i Fjor, men at det skal være et Dyrtidstillæg. Forholdene siden August Maaned i Fjor, da vi vedtog Dyrtidshjælpen, har jo forandret sig i væsentlig Grad. Dyrtiden er stadig blevet mere og mere følelig, og mange af dem, der med nogenlunde Ro kunde tage de første Maaneders Prisstigninger, er nu under den stadig voksende og stadig forlængede Dyrtid kommet i en vanskelig Situation. Det er derfor naturligt, at vi nu yder et større og mere virkningsfuldt Tilskud og yder det til mange flere, fordi nu mange flere trænger til et saadant Tilskud, og endelig at vi yder det under Former, som er noget forskellige fra dem, vi sidst var inde paa. Det forekommer mig imidlertid, at det opnaas ved det Lovforslag, som her er fremlagt. Jeg har da ogsaa opfattet de forskellige Partiers Tilslutning saaledes, at alle Partier har været enige om at ville slutte sig til de Hovedsynsmaader, som ligger til Grund for Lovforslaget. Om disse kan der altsaa i og for sig ikke finde nogen yderligere Forhandling Sted under dette Lovforslags fortsatte Gang igennem Rigsdagen.

Og jeg opfatter ogsaa den Forhandling, som har fundet Sted forud for Lovforslagets Forelæggelse, som indeholdende Garantier imod, at dette Lovforslag skulde blive forringet. Det Lovforslag, som blev forelagt i August Maaned i Fjor, blev væsentlig forringet under sin Gang gennem Rigsdagen. Dette Lovforslag — saaledes har jeg opfattet den Tilslutning, som det har faaet af Partierne — maa derimod staa som et Minimumstilskud, et Tilskud, under hvilket man ikke er kommet, naar Lovforslaget forlader Rigsdagen.

Angaaende Enkeltheder indenfor dette Lovforslag kan der selvfølgelig finde Forhandlinger Sted, specielt om Grænsebestemmelserne de 3,000 Kr. og de 16 pCt. Det er blandt de Enkelbestemmelser, som vi kan tale videre om i det Udvalg, der altsaa nu antagelig bliver nedsat. Jeg vil dog paa Forhaandsige, at jeg er imod, at man helt fjerner de 16 pCt., fordi det vil blive meget vanskeligt da at skelne imellem de